

NOVOVINY

Kulturního spolku Kozojedy a obce Kozojedy

Číslo 4/2005

1. října 2005

TJ Sokol Kozojedy

Po skončení první světové války dochází k zakládání sokolských organizací na českém venkově. Místní jednota Sokola v Kozojedech vznikla 19. června 1919 v hostinci u Vostatků (později u Špírků) zásluhou místního rodáka a učitele Jaroslava Vostatka, který pak sedm let vykonával funkci náčelníka, vzdělavatele a režiséra. Prvním starostou Sokola byl mlynář Václav Ryba, kterého ve vedení postupně vystřídali Adolf Němec (č. 17), Bohuslav Šour (č. 4) a Josef Volín. První veřejná cvičení se na návsi uskutečnila v letech 1920, 1921, 1924. V r. 1922 měl Sokol 64 členy, roční členské příspěvky tehdy činily 10, 12 a později 15 korun. V r. 1927 byl zvolen starostou Ant. Zábranský, který tuto funkci zastával celých 18 let. Bylo zakoupeno jeviště, pořádala se divadla, plesy a přednášky, pravidelně cvičilo žactvo, dorost i členstvo. V organizačních funkcích pracovali čtrnáct let Václav Beran (č. 29), František Němec (č. 3) a Josef Vlk a později celých osmnáct let Jaroslav Kolman (č. 14). V letech 1928, 1932 a 1935 se na návsi uskutečnila další veřejná cvičení; v r. 1932 kozojedský Sokol slavnostně vzpomněl sté výročí narození Miroslava Tyrše. Spory mezi Sokolem a Místním sdružením republikánského dorostu způsobily v druhé polovině 30. let částečný útlum činnosti Sokola. K překonání pasivity dochází počátkem roku 1938, kdy byl na valné hromadě zvolen starostou MUDr. Josef Koukolník, první obvodový lékař v Kozojedech. Zvýšená aktivita se projevila na různých polích (divadlo, závod ve střelbě na asfaltové holuby, staročeské máje aj.). Další pokračování v oživení činnosti ochromil na podzim 1938 vývoj politických událostí. Vypukla 2. světová válka a na jaře r. 1941 musela tělovýchovná organizace na území celého protektorátu zastavit činnost. V následujícím roce se však v Kozojedech začala hrát pod hlavičkou SK Kozojedy poprvé kopaná. Tento sport se stal na čas nejlepším a zároveň jediným způsobem vyžití části mládeže a náhradou za zakázaný Sokol (zakázány i

taneční zábavy). Po osvobození, za starostování Jaroslava Becha, dosáhl do té doby nebyvalého počtu 100 členů a jeho činnost se zaměřila na přípravu jedenáctého všesokolského sletu, který se konal už po únorovém převratu a zúčastnila se ho početná výprava 30 cvičenců. Počátkem 50. let byl i Sokol postižen útlumem všeho spolkového života. Neustálé reorganizace tělovýchovy zaviniily, že většina starších členů a funkcionářů ze Sokola vystoupila, takže počet klesl na 35. Po sletu r. 1948 nastal tak největší úpadek v celé historii kozojedského Sokola. Mladí členové se v dalším období zaměřili hlavně na sporty, především odbíjenou a kopanou. Denně, od jara do zimy, se hrál na návsi volejbal, konaly se nejen přátelské zápasy, ale každoročně i turnaje; družstvo hrálo okresní i krajskou soutěž. Začátkem 50. let byl při Sokole obnoven hlavně zásluhou Václava Nedbala a Fr. Lavičky oddíl kopané. Významný přelom ve vedení Sokola nastal po r. 1957 (starosta Mir. Němec). V činnosti byly oddíly kopané, odbíjené, stolního tenisu, nacvičovalo se na II. a III. celostátní spartakiádu, hrálo se divadlo, prováděla se rozsáhlá stavební údržba na hřišti. Sokol dosáhl počtu 125 členů a byl nejaktivnějším spolkem v obci. Další rozvoj činnosti přinesla výstavba kulturního domu v r. 1969, na které se členové Sokola významně podíleli. Tělocvična kulturního domu je plně využívána, sportovní činnost se rozšiřuje i na zimní měsíce. Vyvrcholením činnosti v období 70. let se stala příprava Čs. spartakiády 1975. Celkem bylo v Kozojedech zapojeno do nácvičku 150 cvičenců, kteří odjížděli na místní vystoupení do Žichlic, Zruče, Dobříče, Obory, Kralovic a Nýřan. Místní spartakiáda v Kozojedech se uskutečnila 25. května 1975. Bylo předvedeno rekordnímu počtu více než 500 diváků všech osm skladeb (cvičilo 370 osob). Na celostátní spartakiádě v Praze vystoupili naši mladší žáci, mladší žákyně a ženy. V roce 1979 oslavil kozojedský Sokol 60. výročí svého založení. Krátce poté bylo do nácvičku v spartakiádu 1980 zapojeno 142 cvičenců. Vystoupili

na místních a okrskových cvičeních i na okresní a celostátní spartakiádě v Praze. Počet členů kozojedského Sokola překročil v té době hranici 200 osob. Na spartakiádu 1985 se v Sokole nacvičovaly tři skladby, opět nejčastěji vystupovaly ženy. Po této poslední spartakiádě došlo k rozšíření činnosti odboru ZRTV. Cvičily ženy (pohybová výchova a volejbal), mladší žáci, rodiče s dětmi, mladší a starší žákyně, vznikl turistický oddíl. V roce 1982 byla obnovena činnost oddílu stolního tenisu. Výsledky se stále zlepšily, mladí přivázeli medaile i tituly přeborníka okresu. Oddíl odbíjené se v těchto letech skládal hlavně z přespolních hráčů. Koncem 70. let se udržoval do třetího místa, v r. 1982 a 1983 získal titul okresního přeborníka s věkovým průměrem hráčů 36 let. V dalších letech, po odchodu starších hráčů a nedostatku mladých, došlo zákonitě k poklesu úrovně a koncem 80. let k převedení odbíjené do Dobříče. V r. 1985 odešli z výboru dlouholetí funkcionáři Jaroslav Kapsa, Jaroslav Kolman a Václav Němec. K dalším změnám ve vedení Sokola došlo v r. 1991. Z funkce předsedy odstoupil po devatenácti letech Josef Sinkule

a vykonáváním funkce jednatele skončil Jaroslav Vodrážka. Dne 9. května 1990 se konalo naposledy veřejné cvičení spartakiádních skladeb. Většina cvičenců byla pak podle obecní kroniky zklamána rozhodnutím o zrušení celostátní spartakiády. Postupně ustalo cvičení odboru ZRTV, menší byla i činnost ostatních odvětví. V Kozojedech však přetrvávala kopaná. Družstvo mužů vedl Václav Pícl a o žáky se staral Ladislav Pícl a Jiří Oliverius. Nově se uplatnili v rámci Sokola i šachisté.

Do čela vedení Sokola nastupují mladí Vladimír Hirt (předseda), Ladislav Pícl (jednatel) a Václav Prusík (hospodář) s úkolem překonat částečný útlum v činnosti; a tím také začíná nové období, ve kterém se tento úkol úspěšně daří plnit. Sokol díky počtu svých členů je největší spolkovou organizací v obci. Tělovýchovnou činnost se snažil rozšiřovat a podmínky pro ni zlepšovat bez ohledu na to, zda se rozvíjel v dobách příznivých nebo naopak v dobách plných problémů a překážek.

Jaroslav Vodrážka

Barokní perly Gabriely Demeterové v Kozojedech

V pátek 8. 7. 2005 se kostel sv. Mikuláše rozezněl tóny houslí Gabriely Demeterové. Tato známá houslistka koncertující v Kozojedech již po čtvrté si přizvala k sobě další umělce, aby zpestřila program pro nás, nadšené publikum. Myslím, že její slova v kronice kulturního spolku o tom, že se sem ráda vrací pro naše vřelé přijetí nebyla jen frázi, ale myslela je upřímně. Navštívila jsem zahajovací koncert Barokních perel. Konal se na zámecké terase Manětínského zámku. Pokud mohu srovnávat atmosféru tam a v Kozojedech, je nad slunce jasnější, proč zde tak ráda koncertuje. Upřímný potlesk posluchačů, celá příprava, včetně výzdoby a hlavně tak naplněný kostelík jí dává znát, jak si jí a jejího umění vážíme.

Letošní koncert zahájil pan Bartoloměj Štěrba přivítáním všech posluchačů a umělců. Měl pravdu, nebylo potřeba příliš dlouho mluvit, všichni jsme již z předchozích let věděli, jaký nás čeká překrásný zážitek. Nechali jsme se unášet hudbou. Jako prvního hosta nám paní Demeterová představila pana Marka Špelinu, který ji doprovázel na zobcovou flétnu při první skladbě od G. Ph. Telemana Triová sonáta a moll pro zobcovou flétnu, housle a cembalo. Na cembalo hrála paní Barbara Kürstenová, která zde vystupovala i v předchozích letech. Druhá skladba od S. Rossiho Sonata Doudecima Sopra La Bergamsca pro flétnu, housle a cembalo se rozezněla v doprovodu Špelinovy barokní flétny, jejíž úžasný zvuk prostoupil spolu s ostatními mistrovskými nástroji kostelní prostor.

Další část koncertu patřila žákům paní Demeterové. Slečna Veronika Mojžešová a její mladší bratr Peter Mojžeš krásně a bezchybně zahráli od J. K. Vaňhala Dvě malá dueta pro housle - D dur a A dur. Kostelní klenba odrazila čisté tóny jejich houslíček. Stála jsem na kůru a můj pohled přitahovalo vysoké kostelní okno napravo v kostelní lodi. Je z něho vidět louku, cestu, remízky a pole. V dáli tmavé kontury lesa. Nad všemi těmi odstíny zelené se prostírala nebesky modrá klenba s několika bílými obláčky. Jen na ně posadit malé amorky. Přes okna se dralo do kostela červencové slunce. Jakoby se nechalo přilákat hudbou. Celý předchozí týden bylo skryté za záclonou deště. A dole před oltářem hrály ty dvě děti a naplňovaly naše duše něhou a radostí, kterou přináší krásné umění.

Zazněla poslední skladba koncertu. Od Antonína Dvořáka Kvintet Es dur pro 2 housle, 2 violy a violoncello. Zde spolu s paní Demeterovou vystoupilo Smyčcové kvarteto Norbert. Jeho členové jsou Milan Vavřínek a Petr Havlín housle, Jiří Řehák viola a Jan Sládeček violoncello. Tato Dvořákova hudba, nám Čechům tak blízká, oslovila snad každou dušičku v kostele. Smyčcové nástroje spolu s magickým prostředím kostela vytvořily úchvatnou harmonii. Naslouchali jsme bez dechu. Vděčný potlesk vystřídal hudbu. Paní Demeterová předala starostovi obce panu Lomičkovi skleněnou pokladnici s obnosem 20 000 Kč, vybraných za vstupné. Tato částka bude použita na opravu kostela.

Po koncertě se konal v Kulturním domě raut, který sponzorovaly SSŽ. Na něm se sešli spolu s umělci také sponzoři. Starosta obce pan Lomička věnoval paní Demeterové na památku vázu s logem sochařského sympózia, které zde v Kozojedech zrovna probíhalo. Sochaři navštívili koncert a následně byli pozváni i na raut s umělkyní. Paní Demeterová i její hosté se podepsali do kroniky kulturního spolku. Doufejme, že se Barokní perly staly dobrou tradicí, budou pokračovat i v následujících letech a my budeme mít tu čest opět houslistku Gabrielu Demeterovou zde v Kozojedech přivítat.

Václava Peřinová

Slavnosti Vodníka Vojty pod Krašovem

Stalo se 13.srpna, již potřetí od ničivých povodní v roce 2002.

...Vodník Vojta u mlýna sedí a hlídá hladinu Berounky...

V sobotu ráno se sjelo nebyvalé množství lidí, aby se potkali, popovídali si, zahráli a zazpívali s mnoha muzikanty, kteří přijali pozvání kulturního spolku na tuto slavnost.

Ráno v 10:00 zahájila celý den svým veselým představením kapela „Ponožky pana Semtamťuka“. Projev organizátorů nechyběl – všechny návštěvníky přivítal Bartoloměj Štěrba, předseda Kulturního spolku Kozojedy. Pozvání přijala i p. Olga Kalčíková – radní plzeňského kraje, která vodníka před dvěma lety také odhalovala. Promluvil i Ing. Jan Havelka – předseda Klubu českých turistů a prezident Evropské asociace turistických klubů. Akci svojí účastí podpořili starostové okolních obcí: Kozojed, Brodeslav, Všehrd, Kralovic a dalších.

Páni z „Ponožek pana Semtamťuka“ rozhýbali návštěvníky veselou a temperamentní hudbou. Následovala skupina „Sebranka Bědy Rohrycha“. Téměř se všemi kapelami si s chutí zahrál Marko Čermák. Poté znovu zahrála obměněná kapela z „Ponožek.“, tentokrát se představili jako „Švejk-band“. Pokračují „Lichí samčí“ z Chrástu. Kapely hrající u mlýna se vzájemně svým obsazením prolínaly. Po 15. hodině následovalo „Country duo harmonie“ (Jaromír Barbořák). V půl šesté začala hrát poslední ze sobotních kapel, a to „Místní borci“ (Steineři). Ti pak pokračovali s mnohými z návštěvníků až do pozdních ranních hodin.

...a Vojta se usmíval...

Celou sobotní akci pořádal kozojedský kulturní spolek za přispění města Kralovice. Slavnost by se neobešla bez přivítivosti všech z podkrašovského mlýna. Díky patří i pořadatelům, kteří se starali o správný chod celého dne, panu Štěrbovi, Sklenářovi, panu Brožovi, J. Slachovi, P. Němcovi, M. Lavičkovi, Z. Beranovi a dalším.

Výtěžek z dobrovolného vstupu bude věnován na opravu kostela sv. Mikuláše v Kozojedech. Vybralo se neuvěřitelných 9.200,- Kč. Děkujeme.

Kulturní spolek Kozojedy

Významné osobnosti Kozojed

Soubor životopisných statí připravil Jiří Svoboda

Jaroslav Vodrážka

Dne 2. března 1940 se narodil v Kozojedech čp. 55 mamince Anežce, rozené Vitoušové, prvorozený syn právě v den jejich jmenin. Otec Ladislav Vodrážka se do Kozojed přizemil z Bučku. Za rok přibyl do rodiny další syn a oba chlapečci vyrůstali společně. Rok po válce v r. 1946 nastoupil Jaroslav do školy. To už byla v obci nově založena měšťanka a celé základní vzdělání mohl tedy absolvovat bez dojíždění. Dobře se učil a tak z osmé třídy složil přijímací zkoušku na pedagogickou školu v Plzni. To už žili doma bez otce, který předčasně zemřel. V roce 1958 úspěšně skončil školu maturitou a nastoupil na své první učitelské místo v pohraničí našeho bývalého okresu Plasy. Cenné metodické zkušenosti získával na dvojtřídce v Březíně a jednotřídce v Kamenné Hoře. Bydlel tu a stravoval se střídavě po rodinách, které měly děti do školy, protože v obci nebyl hostinec ani jiná možnost ke stravování. Kvůli špatnému spojení jezdil domů jen jednou za čtrnáct dní a to ještě část cesty na kole. To už do rodiny přibyla sestra, když se matka znovu vdala.

V roce 1959 nastoupil Jaroslav na dva roky na vojnu. Odtud se vrátil do Kozojed, kde se právě uvolnilo učitelské místo. Načal tím tradici, že se bývalí žáci kozojedské školy vraceli po vystudování učitelství domů, a tak nadále tvořili nejméně 50 % učitelského sboru školy. Jaroslav učil na vyšším stupni, a tak se brzy přihlásil k dálkovému studiu na Pedagogické fakultě v Plzni. Vybral si předměty, které škola potřebovala, ruský jazyk a tělesnou výchovu. Vedle toho učil dlouhá léta i chemii. Oženil se tu s Marií, rozenou Procházkovou, vychovali dva syny.

V roce 1972 byl jmenován zástupcem ředitele a po odchodu pana Josefa Jahna do důchodu v r. 1975 ředitelem školy. Brzy si získal přirozenou autoritu. Podařilo se mu soustředit na škole výborný pedagogický kolektiv, děti bylo tenkrát ještě ve škole dost, a tak úroveň výsledků školy rostla. Vedle řízení pedagogického procesu dbal Jaroslav Vodrážka na neustálé zlepšování pracovního prostředí. Největší pokrok byl, když se místo lokálního vytápění v kamnech jednotlivých tříd zavedlo ústřední topení na nižším stupni (budova čp. 1) a později akumulací vytápění na vyšším stupni (čp. 38).

Mimo práci ve škole spojil i třicet let svého života se Sokolem. Začal jako volejbalista a spolu s jiným volejbalistou Josefem Sinkulem později vedli spolek, že vykazoval tak širokou činnost jako nikdy předtím. Byl jednatelem, ale dělal všechno, co bylo třeba. O spolek se starali, jako by to byl jejich vlastní majetek.

Jaroslav Vodrážka je bezesporu výraznou postavou kozojedského školství. Co se týče délky jeho působení v obci, je možno ho srovnávat jen s řídícím učitelem Antonínem Kožíškem na přelomu 19. a 20. století. Byl pátým ředitelem místní měšťanky a tuto funkci vykonával ze všech svých předchůdců nejdéle – celých 25 let.

Jaké to v Kozojedech bývalo

Srovnávání minulosti s přítomností skýtá nejen četné půvaby, ale i mnohá poučení. Život dříve nebyl podpořen vysokou technikou, ale musel se opírat o větší pracovní úsilí a skromnost. K takovéto konfrontaci máme sice mnoho literárních pramenů, ale málokdo má takové štěstí, aby si mohl o tom, jaké to bylo dříve, vyslechnout přímo z úst pamětníků. V Kozojedech oslavila koncem minulého roku své devadesátiny paní Marie Procházková a těsně nato své 88. narozeniny paní Marie Tichá. Požádali jsme tyto úctyhodné seniorky, aby nám odpověděly na několik otázek.

Všichni víme, že Kozojedy byly vždy převážně zemědělská obec, ale byly zde i jiné činnosti, například řemesla, obchody, služby?

P: Je pravda, že zemědělství vždy převládalo, ale byl tu i obchod s potravinami, dva řezníci, pekař, dva truhláři, kovář, krejčí a švec. Potravinářská prodejna byla s dnešními samoobsluhami pánů Koláře a Švamberka nesrovnatelná. Kovář p. Procházka koval na stovku párů koní ročně a dělal další potřebné práce, dosáhnout uměleckých ambicí p. Týmra však neměl v úmyslu.

T: Prodej čerstvého masa byl na dobré úrovni, takže o vepřové maso a někdy dokonce o telecí nebyla nouze. Navíc si pamětníci asi vzpomenou na nepřekonatelnou sekanou p. Špirka a na salámy p. Šotoly.

P: Ještě několik slov k zemědělství, odkud obě pocházíme. V zemědělství se lidé hodně nadřeli, protože po strojích, jaké jsou dnes, nebylo ani památky. Obilí se sekalo kosou s plachtíčkou, která klasy pokládala. Už i děti se musely zapojit do práce. Menší pásly husy, větší chodily na pole. Když jsme přišly ze školy, měly jsme už na stole napsáno, co máme dělat. Žilo se skromně. Maso nebylo každý den. Každodenním jídlem byly buchty. Rohlíky v obchodě nebývaly. Přestože v Kozojedech byl pekař a pan Kubla sem jezdil až z Radnic, chleba se pekl většinou doma.

T: Není možné zapomenout ani na hospody, které byly důležitou součástí společenského života. Byla to hospoda u Breburdů, u Šotolů, u Špírků a u Vaňků. První tři hospody měly sál; největší byl u Šotolů. Svítilo se všude petrolejkami, jen u Breburdů bylo osvětlení karbidové. Šotolovi a Špírkovi měli hospodu spojenou s řeznickou živností a provozovali i drobnou zemědělskou činnost.

Když hovoříme o převaze kozojedského zemědělství a skromném místním hospodářství, zdá se, že obec byla dost odkázána na spojení s většími středisky. Jak se tam lidé přepravovali, jak cestovali?

T: Hospodářskou činnost obstarávaly formanské a selské vozy, jinak lidé chodili pěšky. Pro tyto pěší cesty se víc než silnic využívalo polních cest, které cestování zkracovaly. Později se jezdilo na kole. První autobus, který spojoval Radnice s Kralovicemi, se objevil až po dobudování liblínského mostu v r. 1931. Pak se doprava

pozvolna motorizovala, ale bylo to tak pomalu, že to na silnicích ani nebylo znát.

P: na taneční zábavy se chodilo do sousedních vesnic pěšky. Chodilo se zkratkami. Jedny, horší boty byly na cestu a druhé v tašce na taneček. Dovedete si představit třeba cestu do Bujesil? Vzpomínám si, že když hoši chodili za děvčaty, měli hůlčičku a dodnes vidím, jak ji vyhazovali a jak nám s ní mávali. Byla to velká móda.

T: O formanské dopravě píše zajímavě ve svých vzpomínkách kozlanský Vojta Beneš. Zmiňuje se i o tom, jaký význam měla pro formany hospoda u Breburdů.

P: Dnešní doprava je pohodlná, ale je škoda, že ubylo autobusových linek. Šetří se sice na dopravních nákladech, ale lidé se připravují o čas.

Mnozí pamětníci vzpomínají na dobrou úroveň místních škol. Jaký Vy máte na tuto součást společenského života názor?

T: V našich kulturních novinách bylo už hodně článků, které kladně hodnotily kozojedské školy a jejich vývoj. S tím je třeba souhlasit a vyplývá to také ze seriálu o významných kozojedských osobnostech, který připravoval p. Svoboda. Není sporu o tom, že kladné rysy školy se zachovaly dodnes. Jde jen o to, aby mládež těchto předností dokonale využívala.

P: Do zdejší školy chodily děti pěšky z Borku, Brodeslav, Lednice. Zajímavé je, že škola byla i ve většině malých vesnic. Svědčí to o tom, že naši předkové nepodceňovali vzdělávání svých dětí.

Co soudíte o spojích, které dnes zahrnujeme pod pojmy pošta a telefon?

T: V tomto směru nastal takový pokrok, že ještě před 10 lety to bylo nepředstavitelné. Stačí se podívat na přístroje za přepážkou kozojedské pošty a na paní Příbylovou, jak s touto mašinerií dovede zacházet.

P: Já si ještě pamatuji na dobu, kdy pošta byla doručována z Liblína. Někdy se nám zdá, že poštovní poplatky jsou ve srovnání s minulostí neúměrně vysoké, ale ty služby jsou náročné a nákladné. Proto se nesmíme divit. Dříve stačila panu poštmistrovovi štamplika a inkoustová tužka, ale známka na dopis stála jen korunu.

T: Dnes má téměř každá rodina telefon a dokonce několik mobilů. Takové spojení mi připadá jako z říše pohádek.

Pokračování příště

Otázky kladl a odpovědi zaznamenal Jaroslav Fingl

Obecní úřad Kozojedy

Společenská kronika

Narozeniny

ZÁŘÍ

70 let - Marie Zíková, Kozojedy 51
60 let - Václav Nedbal, Kozojedy 78

ŘÍJEN

60 let - Jaroslav Holubář, Kozojedy 52

LISTOPAD

70 let - Josef Sinkule, Kozojedy 96

Narození

28.7.2005 - Denisa Plosová, Borek 5

Úmrtí

Miroslav Selig, Kozojedy

Zlatá svatba - manželé Marie a Josef Zíkoví, Kozojedy 51

Sportovní odpoledne v Lednici

Již druhý ročník soutěžního sportovního odpoledne se konal 2. července 2005 v Lednici. Před rokem nesla tato akce ještě název „dětský den“, soutěžního klání se však aktivně zúčastnili lidé všech věkových kategorií, proto letos došlo k zevšeobecnující změně.

V prostorách hasičské zbrojnice byla zřízena občerstvovací stanice, která po celé odpoledne zásobovala přes 70 lidí, kteří se akce aktivně nebo pasivně zúčastnili, různými nápoji i pochutinami. Uprostřed návsi zatím probíhaly soutěže nejrůznějšího druhu: házení na cíl, skoky v pytlích, závody na chůdách, střílení ze vzduchovky a spousta dalších. Kdo nyní čeká, že se v tomto článku dozví, kdo vlastně vyhrál a stal se jakýmsi lednickým „sportovcem roku“, ten čeká marně. Zvláštním znamením této akce totiž je, že se nepořádá pro oslavování nezníčitelných supervítězů, ale pouze pro čistou radost ze zdravého soutěžení, kde má své nezastupitelné místo i spousta recese a jiné zábavy.

I přesto však má Lednice svůj sportovní oddíl, který ji reprezentuje za hranicemi obce. Tou jsou místní hasiči, kteří tohoto odpoledne využívají k nácviku pro letní hasičská cvičení po okolních obcích. Technika byla vyzkoušena u koupaliště, další trénování proběhlo na návsi za zájmu přihlížejících.

Vyvrcholením odpoledne byl (stejně jako před rokem) fotbal na místním malém hřišti uprostřed obce. Tentokrát vše probíhalo neorganizovaně. Hrály stále dva týmy, ve kterých se však vystřídal kolem čtyřiceti hráčů velmi širokého věkového rozpětí. V jednu chvíli se na malém plácku hrálo dokonce deset na deset. Někteří vydrželi za vydatného přísunu „energetických nápojů“ téměř celou dobu. A kdo vyhrál? Tak to už si také nikdo nepamatuje.

Celá akce se dočkala večer řádné oslavy u táboráku a v místní společenské místnosti neboli v hospodě.

Sportovní odpoledne se stává další z několika akcí, na kterou rádi přijíždějí lidé, kteří z Lednice pocházejí, a jejich početné potomstvo. A co se tedy bude dít dál? Padaly nejrůznější megalomanské návrhy, co by z celé akce mohlo vzniknout, pro začátek však bude bohatě stačit, když i ten příští ročník bude stejně úspěšný jako ten letošní a loňský.

Tomáš Pícl, Lednice

Oznámení Českého statistického úřadu

Obce Kozojedy, Borek, Břízsko a Lednice byly vybrány pro šetření v zemědělství aktualizováním údajů za zemědělce. Tazatelé se budou prokazovat průkazem vydaným ČSÚ spolu s občanským průkazem. Jejich totožnost je možné si ověřit na telef. číslech 377612289 nebo 377612234 v době od 7:00 – 15:00 hod.

Soutěž Vesnice roku 2005

Cílem soutěže Vesnice roku je snaha vyzdvihnout aktivity obcí, jejich představitelů a občanů, kteří se snaží nejen zvelebovat svůj domov, ale rozvíjí i místní tradice a zapojují se do společenského života v obci. Soutěže se mohou účastnit všechny obce nebo jejich sídla venkovského charakteru, které mají zpracován vlastní Program obnovy vesnice a podají přihlášku do soutěže s dokumentací svých výsledků. Letos se do krajského kola přihlásilo 23 obcí.

Naše obec obdržela v letošním ročníku cenu "Kronika kraje" za vzorné vedení obecní kroniky.

Na prvním místě v této soutěži se umístily Kladruby, druhé pak Hněvnice a třetí místo získaly Ejpovice.

INFORMACE PRO OBČANY

Knihovna

Místní lidová knihovna Kozojedy je provizorně přestěhována do zasedací místnosti obecního úřadu v prvním patře. Otevírací doba zůstává stejná, každé pondělí od 15:30 – 18:00 hodin.

Koncem roku by měla být opět na svém místě v přízemí, kde momentálně probíhá rekonstrukce. Nově zde bude pak zprovozněn internet, který bude přístupný všem občanům.

Mandl

Mandlování prádla se provádí od října v suterénu budovy školní jídelny (vchod směrem od Lavičků).

Prádlo na mandl bude vybíráno každé pondělí od 16:30 – 18:00 hodin.

Ukládání ořezaných větví ze zahrad a prostranství

V Kozojedech bylo určeno místo pro uložení ořezaných větví na prostranství u cesty směrem "Pod Příčku" naproti hřbitovu (je zde urovnané spáleniště). Větve zde budou likvidovat pracovníci obce.

Žádáme proto občany, aby tuto možnost využili a nevozili větve na jiná místa za ves.

Sběr starého papíru

Základní škola Kozojedy bude znovu provádět sběr starého papíru. Papír bude shromažďován pouze v určité dny a pro zjednodušení bude proveden i svoz po obci přímo z domácností.

V sobotu 22. 10. 2005 od 19:30 hodin
vystoupí
v kulturním domě v Kozojedech
Spolek divadelních ochotníků v Radnicích
s veselou komedií „Útržky ze života“.
Vstupné Kč 50,--.
Srdečně Vás zveme!

Vydává Kulturní spolek Kozojedy a Obec Kozojedy - Mgr. Jaroslava Benešová, Helena Štěrbová, foto H. Štěrbová

Noviny vycházejí od června 2002. Další číslo vyjde 1. 1. 2006

Poděkování všem, kdo se o vydání tohoto čísla zasloužili. Budeme rádi, když do našich novin také přispějete.

Adresa: J. Benešová, Kozojedy 7 nebo j.benesova@post.cz

Internetové stránky WWW.SWEB.CZ/OBECKOZOJEDY - oficiální stránky obce Kozojedy

WWW.VOLNY.CZ/KOZOJEDY - stránky kulturního spolku